

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KIADÁSI DÍJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

adólva talban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak (Kötelben).

Felolós szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többeszeri hirdetésnél
kedvesmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyílttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyílttéri cikkek díja külön fizetendő.

A nemzetiségek elnyomása.

Brassó, jul. 25.

Még a múlt hónapban történt, hogy Dózsa Endre tekei országgyűlési képviselő nyílt levelet intézett a „Nemzet”-ben Kinn Frigyes Gusztáv szászrégeni szász espereshez.

Ezen nyílt levélre Kinn Frigyes megadta a választ, de még előbb válaszolt arra mint fogadatlan prókátor a „Kronstädter Zeitung” múlt hó 12-diki számában egy magát X. Y. Z.-vel jelző szászrégeni zöld szász.

Erről a zöld szász levélről csak annyit jegyzünk meg, hogy telve volt a legbrutálisabb gorombaságokkal, a mi nem is lehet másképp.

Ugy a zöld szász levélre, mint Kinn Frigyes válaszára a „Nemzet” tegnap érkezett számában adja meg Dózsa Endre a feleletet.

Ezt a feleletet kiváló érdekességénél fogva egész terjedelmében közöljük:

Azokra az igénytelen sorokra, melyeket a Nemzet hasábjain nyílt levél gyanánt közzétettem, többek között két levelem érkezett.

Egy nyílt levél a *Kronstädter Zeitung* hasábjain X. Y. Z. jeggyel, tehát névtelenül és egy magánlevél egy köztisztviselőben álló név aláírásával.

A nyílt levél X. Y. Z.-je előttem ismeretlen, nem is vagyok nagyon kíváncsi rá. A magánlevél írója első találkozásunk óta, mint régi ismerős bírja rokonszenvenemet és tiszteletemet.

A nyílt levél írója magát „zöld szásznak” fennen hirdelve, nincs okom állítását kétségbe vonni. A magánlevél írójáról igen jól tudom magam is, hogy szászsajku honfitársaink közé tartozik.

Tehát hazánk egy és ugyanazon nemzetiségének fiai.

Milyen különbség mégis a modorban, az észjárásban, a fejtegetések logikájában és ezek rendén levont következtetéseikben.

A nyílt levél írója önmagának tart tükröt, mikor az udvariasságról beszélve maga mondja: „für die wir robusten Grünen kein Verständniss besitzen.” A

magánlevél írója nemzetségének tart tükröt, mikor felhozott tényekkel önértékesen bizonyítja, hogy a „Hetzmacher”-eknek a szász népre hatása nincs és a szászság közvéleményében a szabadelvűpárt napról-napról jobban hódít.

Az emberek változtak vagy az idők? Szászrégenből a magyarságtól környezett és velünk évszázadoktól fogva testvéri egyetértésben élő szászság köréből támadás jön és Beszterczenaszódme gyéből a magyarságtól területileg talán leginkább elzárt szászság köréből jön a védelem.

Ki, vagy mi kényszerítette a védelemre emezt, ki adott alkalmat a támadásra amannak?

A magánlevél írója hosszas ideig a besztercsei főgimnázium növendékeinek tanította az ősi hagyományok iránti kegyeletet, nemzetiségükhöz hű ragaszkodást, szeretetet a magyar haza és hűséget a magyar király iránt. Tanítja most is a gondjaira bizott népnek az isteni félelmet, emberszeretetet és testvériséget.

És mit tanít a nyílt levél írója, ha egyáltalán tanít valamit?

Nyílt levelében azt tanítja, hogy mi a szászokat, ruthéneket, románokat, szerbeket mint hazaárulókat „móresre” tanítjuk, hogy azok, kiket a *kir. ügyésznek teendő szeretetreméltó szolgálatról lemondás miatt reám biz kitalálni* — történelmi jogokat vandál módon lábba tiporják, minden emberi joggal legközségesebb (*gemeinsten*) gunyt üzenek.

Mondják, hogy egy más cikkben egyebet is tanít. Megtanítja Szászrégen város fiatal hölgyeit arra, hogy magyarok által rendezett mulatságon közreműködni a nemzeti érzésbe ütközik.

Lehet-e tanítani ilyen modorban, ilyen felfogással hazafiságot, király iránti hűséget, Istenfélelmet és emberszeretetet?

De van-e szükség egyáltalán ilyen tanításra, van-e szükség gyűlölködésre egy hazának fiai között?

Nem jobb volna nekünk is, szász testvéreinknek is a nyilvánosság te-

rén úgy, mint magánérntkezéseinkben, kicserélni egymással véleményeinket és rajta lenni „sine ira et studio”, hogy egymást megértsük.

Be kell ismernünk, hogy hazánk politikai és társadalmi átalakulása az alkotmányos népképviselői rendszer rövid uralma alatt még befejezve nincs.

Be kell, hogy ismerjük azt is, miszerint a nemzeti élet erejének a fővárosban központosítása nem bírta meg azt a nagy feladatot, mely a nemzeti állameszme felkarolására a haza minden hű fia szívének megnyerésében áll.

A *transilvanica natio*, melyre 1748. augusztus 14-én József császár hivatkozik, ott kísért még mindig a szászok és románok körében. De oly politikai nemzet, melynek összekötő kapcsa kizárólag a területi és kormányegység, csak a szerződéses állameszme uralma alatt lehet. A szerződéses állameszmét azonban újabb időben a „világ ítélőszéke a világtörténelem” morzsolta és morzsolja szét.

Ma már csak a nemzetegység az, a mely alkotni és fentartani tud birodalmakat. Az utak ilyen államok képződéséhez vagy a meglevőknek ily államokká átalakulásához nagyon különbözők, de a nemzeti állameszmére való törekvés mindenütt ugyanaz és ma már azon egyetlen hatalom, mely utjából kiváltságokat, hagyományokat, ha kell, néptöredékeket, sőt koronákat is elsodort.

Szardinia az olasz nemzeti egységgel, Poroszország a német nemzeti egységgel, még a kis Oláhország is a román nemzeti egységgel megtudták teremteni az egységes nemzeti államot.

Fejlődésük azóta hatványozva lett, erejük, tekintélyük megnövekedett.

Meg kellett, hogy növekedjék. Mert ez államok mindenikében a nemzetegységgel az államalkotó társadalom kutforrásának a családnak,

vagyis a vér szerinti összetartozandóság érzetének őserije nyert kifejezést.

Vajjon nem egy ilyen vér szerint is összetartozó népcsalád-e Magyarország? Vajjon az elrománosodott magyarokból, vagy elrománosodott románokból, ruthénekből, tótokból, horvátokból, szerbekből, németekből, vagy a hétszáz év óta közöttünk élő és vegyes házasságokkal keresztezett szászokból ki tudná-e valaki keresni vagy mutatni Árpád vérért?

Az apró olasz államok tehát különböző történelmi fejlődésük, az apró német királyságok, hercezségek még különbözőbb intézményeik daczára, Oláh- és Moldvaország egymással gyakori villongásuk ellenére egységes nemzeti államokká lettek. A nemzeti egység mindenik államban megteremtette az uralkodó kulturát, e kultura iránya a nemzeti közérzéssel a nemzeti öntudatot.

Nálunk a vérszerződés óta él a nemzeti közérzés, mert a mi nemzeti hőseink voltak a Zrinyiek, Frangepánok, Drugethek, Dembinsky, Bem és annyi más jeles. Él a nemzeti öntudat, mert ott van az aranybullában, bécsi békekötésben, II Mátyás király koronázás előtti 10. cikkében, a pragmatika szankezióban, az unió törvényekben, a koronázási esküben és kir. hitlevelekben. Meg van már teremtve az uralkodó magyar nemzeti kultura is Jókainak, Petőfinek, Aranyak az egész művelt világ által ismert műveiben.

Lehet-e elvitatni az egységes

politikai magyar nemzet tényleges lételet? vagy kétségbe vonni az egyes magyar nemzeti állameszme uralmának jogosultságát?

Palacki már ötven évvel ezelőtt beszélt a szláv nemzetegységről, kimondva, hogy abban egyetlen ék a magyar nemzet. Strossmayer, Komarov és mások egymás után mind inkább idézik fel Palacki szellemét. A szláv lavina az ausztriai chaosban szemlátomást terjed. Nekünk a közel vagy távolabb jövőben de mindenesetre készülni kell arra az élethalál-harcra, mely a szláv nemzetegységre a törekvés és a magyar nemzetegység között a végzet következetességével kitörni fog.

Hol kell találunk ez élethalál-harcban szász és román testvéreinket?

Ott-e, hol a szétagolástól elvárt Lengyelország, az eloroszosodott nemeték és románok sorsa mind egy lépés ama nagy áradat megindulása felé, mely áradat azután egy képtelen jelszóval a zászlón elseperve történelmi multat, ősektől öröklött hagyományokat, urrá teszi a despotizmust fél világ felett, vagy ott, hol templomaik, iskoláik mindmégannyi sérthetetlen oltára az egyéni és társadalmi szabadságnak, — hirdetik egy népei egyetértésében erős intézményeiben szabad nemzetnek egységes államát.

A sepsi—szentgyörgy—földvári vasut.

Brassó, jul. 25.

A sepsi—szentgyörgy—földvári vasut ügyében még mindig nem történt elhatározó lépés. A Brassó—Háromszéki helyi érdekű vasutak részvénytársaságának 1897-ik évi jelentése azon reményét fejezi ki, hogy sikerülni fog ezen kérdést a kormánynyal olyatén egyezkedés útján megoldani, hogy a földvári vasut építése mellőzhető lesz.

«A mult év nevezetesebb eseményei közül elsősorban kell említenünk brassó sepsi-szentgyörgyi vonalunknak a m. kir. államvasutak által tervbe vett közös peageszerű használatának kérdését.

Köztudomásu e részben, hogy az állami székelyvasutaknak az államvasutaknak főhálózatával való közvetlen összeköttetése érdekében több rendbeli terv merült fel.

Ezen tervek közül társaságunkra, valamint Brassó városára és a megyére felelté káros befolyással lenne a földvár-sepsi-szentgyörgyi vonal kiépítése. Kétségen kívül áll azonban, hogy ezen vonal kiépítését helyi érdekek egyáltalában nem követelik, hanem hogy az egyedül az átmeneti forgalom előmozdítására jeleztetik szükségesnek. Ugyanis tény az, hogy a sepsi—szentgyörgyi vonalnak, a m. kir. államvasutak brassó—ágostonfalvi vonalával való oly összeköttetése, hogy forgalmi és díjszábsí tekintetben a székelyföldi vonalak a m. kir. államvasutak törzshálózatával egységesen kezeltesse, általános felfogás szerint szükséges, a kérdés csak a körül forog, hogy ezen összeköttetés a már létező sepsi-szentgyörgy-brassói vonal felhasználásával létesíttessék-e, vagy pedig e célra új összekötő vasut építtessék?

E kérdés eldöntésénél előtérbe lép azon körülmény, hogy a tervezett sepsi-szentgyörgyi földvári összeköttetés a sepsi-szentgyörgyi brassói iránynál még a nyugot felé irányuló forgalomban is csak mindössze 28 kilométerrel rövidebb. Ha tehát figyelembe vesszük

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Én és Te.

Sírok én, mert a fájdalom
Megenyhül a sírásra:
Könyekbe van a női szív
Minden vigasztalása.

Gyászszá lett még az öröm is,
Mely érinté lelkemet,
Oh, ez az én bohó könnyem
Az örömtől hogy pereg;

De a mért Te sirni tudnál,
Nincsen, nincsen oly dolog;
Mosolyogni tudsz te, oh, csak,
Mint tudnak — a démonok.

Lengyel Elza.

A maros-ujvári Sóbánya.

A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája.

Még ki sem bujt a nap a hegyek mögül, barátom s én már talpon voltunk, hogy a nyolcz órai vonat előtt megnézhessek a maros-ujvári sóbányát. Nemsokára kocsira ültünk s alig mult el husz percz, a bányahivatal előtt állottunk meg.

Itt vászon köpenyegeket adtak reánk, hogy a bányában ne piszkolódjék el a ruhánk. Azután a felügyelő vezetése alatt bementünk az aknába. Teljesen nyitott sülyesztőre ültünk s tomba dübörgéssel haladtunk a föld méhe felé. A kideszkázott, nedves falak gyorsan maradtak el mellettünk. Midőn hatvan méternyire voltunk a föld színétől, megállott a sülyesztő s mi biztos talajra léptünk.

E biztos talaj már nem föld, hanem só volt. Keskeny, alacsony folyosón haladtunk végig. A mint a só-alagútból kiértünk, az egész bányát magunk előtt láttuk. Ez olyan elragadó látvány volt, milyet az ember egyhamar az életben nem láthat.

Első pillanatban azt hittem, hogy egy óriási márványtemplomba léptem be. A hatvan méter magas, fehér sófalak egyhanguságát itt-ott, szürke földes rétegek szakítottak meg. Bal felől, a terem felső részén, a sófalba ékelt rudakon nyílt folyosó húzódik végig. Alulról, mint elszórt juhnyájnak kolompjai, innen-onnan kalapálás hallszik fel. Amint a hosszú folyosón végig mentünk s lenéztünk az óriási terem legtetejéről, úgy tűnt fel, mintha kis hegyimanók dolgoztak volna lent. A mozgó alakokat megvilágították a kis bányalámpák. A folyosó folytatása egy csigalépcső volt, mely levezetett a bánya aljára.

Itt lent keserves munka foly. Minden munkás derékig meztelenül, nehéz csákánnyal vágja ki a sókockákat. A nagy fáradtsággal kifejtett sódarabokra mindegyik rávési saját jegyét.

A sókockákat azután apró vágányokon, kis kocsiival viszik a sülyesztőhöz, hol kihordás előtt minden darab mérlegre kerül. Minden darab éppen ötven kiló kell, hogy legyen; ha tehát szemmértéke egy kissé megcsalta a munkást, még öt krajczárját, a rendes árt, sem kapja meg nagy fáradságáért. A munkásoknak egyik fele nappal, a másik fele éjjel keresi meg ilyen keserves uton kenyerét. Az ünnepnapokat kivéve, csak aludni jár fel a föld színére a bányász. Így foly a munka már sok évtized óta ebben a kitogyhatatlan bányában s ki tudja, még hány évtizedig fog folyni? —

A dolgozó alakok között tértünk vissza a tárnának arra az oldalára, hol bejöttünk. Egy sófolyosón újból elértük a sülyesztőt. Most már százhusz métert mentünk fölfelé, mialatt elhatároztuk, hogy a régi aknát is megnézzük.

A régi bányába is sülyesztőn és folyosón keresztül jutottunk be. Itt már csak nagyjából kifaragott tárnák voltak. Legtöbb bányáüreg majdnem egészen tele volt az omlatag falról lehullott sőtörmelékkel. M.

azt, hogy a szállítmányok zöme igen nagy távolságokra, Bécsig, sőt Fiumeig vitetik, akkor nyilvánvaló, hogy 28 kilométer utróvidítés az össztávolsággal szemben számot nem tehet és az ezzel járó önköltségmegtakarítás oly minimális, hogy az, a tervezett vonalba befektetendő tőkéhez viszonyítva, figyelembe sem jöhet.

Kétségtelen ennél fogva, hogy brassó-sepsi-szentgyörgyi vonalunk oly iránya pengirozása, mely az esetleges átalakítással járó kiadásainknak megfelelő jövedelmet társaságunknak biztosítja, az állam anyagi érdekeinek is legjobban felel meg, de társaságunk jövő fejlődésének sem állná útját.

Részünkről tehát ezen szempontból kiindulva, a kérdés illetően való megoldhatása céljából a legmesszebbmenő előzékenységet tanusítani készek vagyunk és az ügy állásának jelen stádiumából ítélve, reméljük, hogy a még mindig folyó tárgyalások mindannyi, itt figyelembe veendő érdek kielégítésével fognak befejeztetni.

Ezzel szemben a «Székely Nemzet»-ben a következő hirt olvassuk:

«Mint értesülünk, a sepsi-szent-györgy-földvári vasut traszirozása legközelebb kezdetét veszi. Az előmunkálatok vezetésével Weldin W. felügyelő van megbízva, a ki a sepsi-szentgyörgy-csikszeredai állami vasut kiépítés munkait is vezette. Weldin W. felügyelő már legközelebből megérkezik Sepsi—Szent—Györgyre, vele fog jönni Kósa Károly m. á. v. osztálymérnök és Spiegel szakaszmérnök is. Hrunschofszy N. geometer már megérkezett S.-Szent-Györgyre. Háromszékvármegyét és magát az államvasuthálózatot oly közleklő érdeklő vasuti előmunkálat első lépés arra nézve, hogy a fontos összeköttetés létesüljön, a mire nézve nem egyszerű pártolása a spe-

ciális székely erdekének, hanem általános nemzetgazdasági és stratégiai követelmények jönnek mérlegbe. Speczialiter Előpatak-fürdőnek újból való fellendülése első sorban a sepsi-szent-györgy-földvári vasutól van feltételezve, az egykor nagyhirű, de a viszonyok folytán visszamaradt székely fürdőnek újból való fejlődésének leghatalmasabb tényezője ez a vasut fog lenni.»

HIREK.

Brassó, jul. 25.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Fuchs Károly aradi állami főreáliskolai rendes tanárt e minőségében és jelenlegi illetményeivel a brassói állami főreáliskolához áthelyezte.

— **Rendőrségünk figyelmébe.** Többször felhívtuk már a rendőrség figyelmét arra a körülményre, hogy a közuti vasut mentén elfolyó patakban fürdő gyermekek és felnőttek is, mennyire illetlen és megbontózkodtató viselkedést tanusítanak azon alkalmakkal, a midőn a vonatok előttük elrobognak. Ma újból több panaszt kaptunk arra nézve, hogy tegnap délután a cementgyár és a Honterus állomás között fürdő gyermekek a legilletlenebb magaviseletet tanusították az utazó közönséggel szemben. Ismételten kérjük tehát rendőrségünket, hogy erélyes intézkedés által vessen egyszer véget annak a folyton megújuló határtalan arczatlanságnak, a melynek a közönség nap-nap után szemtanuja. Hiszen talán csak van ezen viselkedésben is annyi rendellenes, mint a «Szózat» éneklésében, a melyet annyira sietett és oly nagy apparatussal Wiener Waldemar ur betiltani.

— **Szerelmi tragédia.** Rémes családi tragédia játszódott le a napokban. N.-Szeben. Wasserthal Sándor lovag százados, a nagyszebeni gyalogsági hadapród iskola tanára ezelőtt 1 évvel hazasságra lépett Fon Gusztáv ottani szalámigyáros fenomenális szépségű leányával. Látszólag elég boldogul éltek mind addig, míg Gariboldi Adolf nőtlen dragonyos főhadnagyot Nagyszebenbe nem helyezték. Gariboldi egy valódi Adónis volt; ellenállhatatlan. És ezt nemcsak az asszonyok tudták, hanem ő maga is. Akárhányszor kijelentette bajtársai előtt a legnagyobb önérettel, hogy olyan asszony még nem született, a ki tőle bármit is megtagadna. Ez az ellenállhatatlan ember csakhamar Wasserthalnére, a szép szász asszonykára vetette szemét, a ki alig volt több 20 évesnél. A szép asszony viszonzta a dragonyos tiszt érzelmeit annyira, hogy a ki az ilyesmit legutóljára szokta észrevenni, még a férj is gyanakodni kezdett. A f. hó 19-én este a hadapród iskola növendékei kedélyes estélyt rendeztek. A szép asszony már napokkal előbb örvendett a mulatságnak. A mulatság napján azonban főfájást színlelve nem ment az estélyre. A százados elment és a dragonyos tiszt is ott volt. De ez utóbbi 9 órákor már eltűnt. A férj nem állhatván többé ellent gyanújának hazatért. Az ajtót hosszas csöngetés után a legnagyobb foku pongyolában levő felesége nyitotta ki. Hát miért nem alszol kérdezte a férj csodálkozva azon, hogy nem a cseléd nyitotta ki az ajtót. Erős gyomorfájásom van, felelte az asszony. A százados nejét aludni küldvén, maga saját szobájába ment, hogy nejének a szekrényből csillapító szert (sódát) vegyen elő. Ekkor megpillantott a sötétben egy alakot, a ki a szekrény mellett guggolva meghúzódott. A

százados egy perczig sem gondolkodva keresztül döfte kardjával az alakot, a kiből, midőn az telegyenesedett Gariboldi főhadnagyot ismerte fel. A százados főhadnagy felé sujtott, a mire az holtan összeesett. Gariboldi is, aki polgári ruhában kereste fel az asszonyt, a lehető legnagyobb foku pongyolában volt s már az első szurás tüdejét és szívét érte. A szép asszony nem várva bea dolog fejlődését, úgy amint az ajtót kinyitotta, pörén, az utcára szökött és szüleihez menekült. A százados pedig visszatért az estélyen időző tisztársaihoz, azoknak elmondta a történeteket és felhívta őket, hogy e törvény értelmében járjanak el, a mire az illetékes tisztek őt azonnal letartóztatták. Gariboldit pénteken temették el. A megcsalt férj iránt a részvét Nagyszebenben általános.

— **Hangverseny Zajzonban.** Érdekes és valóban élvezetes hangverseny lesz holnap este Zajzonban. Gál Pál hírneves fiatal zongoraművész hangversenyt ad, a mely alkalmával a fürdővendégek közül a következők szintén közreműködnek: Hiemesch Ida, Török Irén, Veres Aranka és Jolánka kisasszonyok és Gödri Márton ur. A hangverseny után táncz következik. Az estély a Concor-diában lesz és 8 órákor kezdődik.

— **Fürdői hírek.** Az előpataki gyógyvendégek névsorának 3-ik számu kimutatása szerint a vendégek száma turistákkal együtt 607. Brassóból ott van: Szabó Imre kiskereskedő és Lupan Dumitru tanár. — A zajzoni fürdővendégek száma a ma érkezett jelentés szerint 202 — A szatmármegyei Bikszád fürdőn július 1- július 20-ig összesen 97 a vendégek száma.

— **Tűz.** Lapunk szombati számában irtuk, hogy mult szombaton d. u. Derestyében tűz volt, a mely alkalmával a 129-ik szám alatti ház szalmafüdele lett a lángok martaléka. A szomszéd ház fedelébe is belekapott ugyan a tűz, de azt idejekorán kioltották. A tűz oka valószínűleg vigyázatlanság. A kár nem nagy.

Táviratok.

A „BrassóiLapok“ eredeti táviratai.

Nagyvárad, jul. 25. A Vilmos huszárokat jubileumok alkalmával Vilmos császár mint az ezred tulajdonosa igen szívélyes táviratban üdvözölte azon ezredet, mely oly fényes multtal bír. Vilmos császár számos kitüntetést és ajándékot küldött.

Ischl, jul. 25. A király Thun miniszterelnököt tegnap kihallgatáson fogadta. Thun este visszautazott Bécsbe.

Páris, jul. 25. A «Siccle» című lap vádolja Paty de Clam ezredet, hogy tanácsadója és bűntársa volt Esterhazynak a hamisításokban.

Péterhof, jul. 25. A bolgár fejedelmi család szívélyes bucsu után Coburgba utazott, honan Cettinjébe mennek látogatóba.

Madrid, jul. 25. A tengerészeti miniszter megczátolja azon hirt, hogy Cervera tengernagy Amerikában marad.

Washington, jul. 25. Négy ezer katonai Portorico elfoglalása céljából e héten oda-indul.

Havannah, jul. 25. A felkelők elfoglalták Gibarát. Az amerikaiak Faycabanál partra szállottak és Kasntutot ostromolják.

járt magunk előtt láttuk a bányászélet veszélyeit. A szegény munkás nemcsak nagy fáradtsággal keresi kenyerét, hanem folyton veszélyben forog. Felesége s gyermekei nem tudják, hogy a munkára távozó családfőt nem utójjára látják-e.

A bányászok a sörakásokon kis szalmacsomókat gyujtottak meg. A gyorsan fellobogó láng néhány pillanatra megvilágította az egész tárnát, de a tűz csakhamar hamvadni kezdett s újra sötétség állott be. Így világítottunk meg néhány üreget.

Végre keskeny folyosón keresztül egy tóhoz értünk. A sós vizen tutaj állott. A tulsó parton újra szalmacsomó gyuladt ki, melynek magasra felcsapkodó lángja megvilágította az egész tavat. A víz százszorosan tükrözte vissza a tűz fényét, a sófalak kristályai pedig ezerszeresen törték meg a fényugarakat. A mint a gyönyörű látványtól svaló elragadtatásunkból felocsúdtunk, indulni akarunk. Már a tárnában voltunk, midőn egyszerre fuvó hangszerek harsantak meg. Hirtelen nem tudtuk, honnan e megkapó harmónia, de vezetőnk fölvilágosított bennünket, hogy a bányászok zenekara játszik. A mint távolabbról és távolabbról hallottam a zene hangjait, elgondolkoztam a bányászok életén. Szegények, egész héten át dolgoznak s még egyedüli szabad napjukon is találnak nemes foglalkozást maguknak.

Nemsokára az emelőgépre ültünk s néhány percz múlva a bánya már alattunk volt.

A mint kiértünk a föld alól, ép akkor bujt ki a nap a felhők mögül. Nem állhattam meg, hogy föl ne kiáltssak: Szegény földalatti lakók, mégis csak jobb itt a szabad levegőn, a szép égbolt alatt!

265. szám bvgh. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhirrre teszi, hogy a brassói kir. járásbíróság 1898. évi 83. polg. számú végzése folytán Puscaiu József brassói ügyvéd által képviselt Albina takarékos és hitelintézet felperes részére Masgarean George és társai alperesek ellen 40 frt követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 453 frt 50 kr-ra becsült ingóságokra a brassói kir. járásbíróság 28731. 1898. sz. végzésével a további eljárás vagyis az árverés elrendeltetvén annak alap és felülfoglaltatók követeléseire erejéig s a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, az 1881. LX. tczikk 120. § alkalmazásával Brassóban, Bolgárszeg külváros részben Szent-Miklós-utca 7. sz. alatt leendő megtartására határidőül 1898. évi július hó 27. napján délelőtt 10 órája kitűzetik, a mikor bíróságra lefoglalt és felülfoglalt ingóságok, u. m. házi butorok stb. készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár főlösségére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Brassó, 1898. évi július hó. 5. napján.

Ladányi Aladár,
kir. bírósági végrehajtó.

504. ügyszám
1898.

Ajánlati hirdetmény.

A Brennerberg Emil örököseinek hozzám intézett megkérése folytán ezennel közhirrre teszem, hogy a Brennerberg Emil hagyatékához tartozó alábbi ingóságok nyilvános árverésen el fognak adatni; és pedig

- 1., A brassói 573. sz. tjkben 5243 hrsz. alatt felvett a Gyümölcs-sor és Hirscher-utca sarkán 94. sz. alatti ház;
- 2., A brassói 544. sz. tjkben 5670. 5671. hrsz. alatt felvett a Kolostor-utczában 15. sz. alatt a takarékpénztár melletti ház;
- 3., A brassói 573. sz. tjkben 5714. 5715. 5720/3 hrsz. alatt felvett a Kolostor-utca 648. sz. alatt a Rezső-ut sarkán levő ház;
- 4., A brassói 573. sz. tjkben 18030—18045. hrsz. alatt felvett a nagy szénarétben levő 16 hold kaszáló hely, illetve a tagosítás folytán ezek helyett kiosztott kaszálók.
- 5., A nagyszebeni 1417. sz. tjkben 123. 124. hrsz. alatt felvett a Disznodi-utczában a Neurihrer féle vendéglőn felül levő 13. sz. alatti ház és pedig ajánlat tétel folytán.

A feltételek alatt írt kir. közjegyző irodájában Brassó Kolostor-utca 16. szám alatt, valamint Nagy-Szebenben Zimmermann Ferencz levéltárnok ur lakásán megtekinthetők.

Ezen feltételeknek szigorúan megfelelő zárt ajánlatok 1898. évi augusztus hó 15-én délután 5 óráig alattírtathoz benyújtandók. Később beérkezett ajánlatok nem fogadtatnak el. Venni szándékozók ezennel az ajánlati tárgyalásoni részvételre meghivatnak.

Brassó, 1898. évi július 20-án.

Schnell Károly
kir. közjegyző.

(1—3)

539 szám bvgh. 1898.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhirrre teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1898. évi 4988. számú végzése folytán dr. Masoin János ügyvéd által képviselt Brenesiu Susanina felperes részére brassói lakos Mária Vasiliu alperes ellen 700 frt kr. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1129 frt 88 kr-ra becsült ingóságokra a brassói kir. járásbíróság V. 107/2 1898. sz. végzésével a további eljárás vagyis az árverés elrendeltetvén annak az alap és felülfoglaltatók követeléseire erejéig s a mennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna az 1881. évi LX. tcz. 120. §-a alapján Brassó Árvaház-utca 3. házszám alatti üzlethelyiségben és folytatólag Brassó Alsóvilla-utca 1. ház szám alatti lakáson leendő megtartására határidőül 1898. évi július hó 29. napján délelőtt 9 és folytatólag d. u. 2 órája kitűzetik, a mikor bíróságra lefoglalt bolti posztó és szalma férfi kapok, gyermek sapkák, kereskedési áruállvány és asztalok készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár főlösségére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Brassóban, 1898. július 14. napján.

Deák László,
kir. bírósági végrehajtó

489/1898. szám.

Brassó vármegye főispánja

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bízott Brassó vármegyében elhalálozás folytán örösedésbe jött utmesteri állásra az 1890. évi I. törvényezikk 17. §-a alapján ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, a kik ezen évi 500 forint fizetés, 30 forint lakbér, 369 forint 24 kr. utazási- és 8 forint irodaállományával javadalmazott állást elnyerni óhajtnak, hogy szabályszerű képzettségüket és eddigi szolgálataikat igazoló okmányokkal az 1873. évi II. törvényezikk értelmében tetszerelt kérelmüket hozzám folyó évi augusztus hó 21. ig nyújtsák be.

Megjegyzem, hogy ezen állás elnyerésére a hivatkozott törvényszakasz alapján kiállított igazolvánnyal ellátott alisztek előjoggal bírnak.

Brassó, 1898. évi július hó 21-én.

Maurer Mihály
főispán.

Jó és szép butorok

legolcsóbb árakért, előnyös feltételek mellett kaphatók

PAPP FERENCZ

első és legnagyobb

butorraktárában

Brassóban, Kapu-utca 48. sz. a.

Koronás
nemzeti színű
zászlók
minden
nagyságban
2 frttól
felfelé
kapható.

Laptulajdonosok: Moór Gyula és Trattner H. Nyomtatott a Brassói Lapok nyomdájában. Nyomatulajdonosok: Trattner H. és társai.